

fig, der er taget noget Hensyn i selve Scalaen til Forskjellen mellem store og smaa Lønninger; men Alle skulle de ind under Rniven. Der er Ingen, som i den Henseende danner nogen Undtagelse. Det er dog en mærkværdig Methode. For ikke længere siden end to Sessjoner forhandlede vi her om de militære Embedsmænd, og der blev da for dem fastsat Lønninger, om hvilke den lovgivende Magt erklærede: Dem anseer jeg for passende for Føll i den Stilling. Nu komme vi to Aar efter og sige: Nei! Den Beslutning, vi dengang fattede, var ikke rigtig; af de Lønninger, vi dengang opstillede, affkære vi nu 3, 4, 5, 6 pSt., i Gjennemsnit 4 pSt. — Det er dog ikke nogen Fremgangsmaade, der kan siges at være stemmende med den lovgivende Magts rigtige Optæden. Det er ikke consequent af os. Finde vi, at disse Stillinger virkelig kunne lide en saadan Afkortning i Løn, saa burde vi dengang have vedtaget dem saa meget lavere; og kunde vi ikke dengang, naar vi saae paa de enkelte Tilfælde og skulde gaae til at undersøge, hvorledes Oberster og Underofficerer vare stillede, hvorledes Capitainer og Lieutenanters Bilkaar ere, finde en Medsættelse rigtig og billig, er det da billigt nu, fordi vi ikke have de enkelte Tilfælde liggende for os, men kunne med bortvendt Hoved skære disse 4 pSt. bort? Her er i det Hele Kjernen af dette Spørgsmaal. Get af ito; enten ere Lønningerne, som de skulle være, og saa kunne vi ikke tage dette fra dem uden at give dem tilsvarende Forøgelse; eller ogsaa ere Lønningerne for store, og saa lad os knappe af de enkelte Lønninger saa Meget, som de maatte vise sig at være for store, men gjøre det ligefrem og ikke ad en Omvei. Men vist er det, at Lønningerne ere ikke alle i samme Forhold for store eller urimelig høie. Der kan være en enkelt høit og her, men der er sandelig andre, der ere meget lave, og som slet ikke kunne taale nogen Afkortning. Hvad nu de Motiver angaaer, der i Betænkningen gives for dette Forslag, da maa jeg erkjende, at de i det Hele taget ere skrevne med en kjendelig Bestræbelse efter at være fuldstændige og udtømmende; men det ærede Medlem, som har skrevet dem, og de,

der have tiltraadt dem, kunne ikke forundre sig over, at der i dem findes Paastande, som vi fra vor Side, fra den „yderste høire“ Side, paa ingen Maade kunne tiltræde. Jeg skal tillade mig at fremhæve nogle af disse Bemærkninger, som synes mig ikke at være ganske berettigede. Det er saaledes ikke nogen berettiget Betragtning, at Embedsmænd ville ved denne Foranstaltning føres nærmere mod de Bilkaar, hvorunder den Deel af det danske Føll lever, som ikke har saa store Indtægter, at den kan samle sig Formue. Det er en Uttring, som jeg tilstaaer forekommer mig at vidne om, at det ærede Medlem virkelig er saa haard i sin hele Opfattelse, som jeg tillod mig at sige i min Tales Begyndelse; thi den gaaer ud fra den Forudsætning, at Embedsmænd i vort Fædreland nu leve under andre Bilkaar end de almindelige Forhold. Det er fuldkommen urigtigt. Der er ikke en eneste Mand, som arbejder for fast Løn her i Landet, uden at hans Bilkaar ere ganske de samme som Embedsmændens, og det ærede Medlem kan gjøre, hvad han vil i den Retning, han foreslaaer, saa ville dog aldrig de Mænd, der leve paa en fast aarlig Sum, blive stillede paa lige Bilkaar med Landbrugere eller Kjøbmænd eller med andre Føll med verlende Indtægter. Hvad Forskjel er der mellem, om en Mand tjener Staten eller f. Ex. et stort Handelscontoir, om en Mand er Bogholder paa et stort Handelscontoir eller i Statens Bogholderi? Hans Bilkaar ere aldeles de samme i begge Tilfælde. So, een Forskjel er der, nemlig den, at den private Bidsomhed i vort Land lønnes langt bedre end Statens. Ingen Bogholder paa et stort Handelscontoir skambydes med den Betaling, som vi manges Gang give Mænd, der udføre et lignende Arbejde for Staten. Den private Bogholder faaer i de allerfleste Tilfælde en høiere Løn, og hvorfor? Fordi han ikke har den Sikkerhed, der ligger i Pensionsretten. Men forøvrigt ere Bilkaarene aldeles de samme, og det ærede Medlem yder sit Bidrag til Bestræbelser, som jeg anseer for fordærvelige, han arbejder med paa at udhule den Kloft, som aldrig burde være skabt, naar han nu opstiller denne Paastand, at Embedsmændene ere stillede